

לשוודיה התרבותית

מקום בשבילי! אין פה התנאים שאני דורשת. אין קולטורה! החיים של אירופה הם באירופה, ולא פה. כשבאתי הנה הייתי קטנה, אבל הספיק לי לילה אחד כדי שאדע שאני רוצה לחזור לפולין. אני נוצי ריה קתולית, וכל הזמן הייתי צריכה להת-נצל ואפילו לשקר, והגיד שאני עומדת להתגרש, למרות שבחיים שלי אפילו לא חלמתי לעשות את זה.

אך אפילו נסיעתה של סווי לשטוקהולם, כימעט ככל דבר אחר שהיא עושה בחייה, היתה כרוכה בדראמה כימעט, אבל אם להתחיל, למה לא להתחיל מהתחלה?

וההתחלה היתה חברה הראשון ואהבתה הגדולה, ספרינשים בשם ניסים, שהיא עמדה — לדבריה — להינשא לו, למרות שהחוק הישראלי התיר נישואים רק התל מגיל שבע-עשרה, ובכן, אותו ספרינשים שהיה אהבתה הגדולה, נטש אותה לבסוף ונסע ללוס-אנג'לס. אז, כאמור, התאבחה בה הפירסומה, והקאריירה החדשה הובי לה אותה הישר אל בין זרועותיו המנוסות של נערי-הזמר פוקה הירש, שמבחינת גילו יכול היה להיות סבה. מה שלא הפ-ריע לסווי כלל וכלל, כי "הוא הרבה יותר טוב במיטה מכל צעיר אחר שהכרתי."

מפוקה, שממנה נפרדה אחרי רומן סוער שקישט את טורי החברה בעיתונות בארץ לאורכם ולרוחבם, הגיעה סווי הישר אל הפנטומימי סמי מולכו, גם הוא איש מפורסם, והיא מספרת: "נסעתי עם סמי לאירופה, והייתי איתו בסיבובי-הופעות ש-מרכזו היה וינה. היינו מאורסים, ועמדנו להתחתן. יומיים לפני החתונה ברחתי לו, כי הבנתי שהוא לא בשבילי. סמי גורא נעלב כשטילפנתי לו מפאריס, ודרש הסי-בר, הסברתי לו, ומאז אנחנו ידידים."

ושוב, לא צעירה כסווי תרשה לעצמה להישאר לבדה, ומזרועותיו הארוכות ור-

עם החבר'ה

במגדים פיאנובר, בילתה סווי את מרבית לילותיה בארץ, למרות שהיא טוענת כי אינה אוהבת את הארץ, הלא-מתורבתת, נהנתה

מכל רגע ששהתה בה. היא הרבתה להיפגש עם חבריה הישנים השומרים לה אמונים, נראתה בכל המקומות שבאופנה והצליחה למשוך את תשומת-לב כל האנשים בכל מקום שאליו הגיעה.

פצת אל עליזה, הספרית הקבועה שלה מימי-ימיה, ולוחשת על אוזנה: "את חסד פריה הכי טובה בעולם." מסתובבת בדי-זננוף, הולכת למנדלים, ומבקרת למרות הכל את האקס-חברים איציק דנין ופוקה הירש, ומודה: "החבר'ה מקבלים אותי מאוד יפה, וזה תמיד מפליא אותי מחדש. קבלת-פנים גורא חמה, איך שרפי גלסון וכל סגנייה-אלופים שם באילת קיבלו אותי."

"בכלל, אנשי הצבא הם האנשים היחידים בישראל שאפשר לדבר איתם, כי יש להם שכל! באמת, איך שהם קיבלו אותי כאילו שהייתי חסרה להם!" והאמת ניתנת להיאמר: בנוף החתיכות החל-אביבי, אח-רי שפינה רונבלום הופסדה לטובת לוני דון, סווי לרמר באמת חסרה.

בו-התבטעה של סמי הגיעה הישר אל בין זרועותיו החסונות (והגשואות אז) של בעלי-המוסך איציק ("מוסטאנג") דנין, ש-הספיק מאז להתגרש. מספרת סווי, שעבד-דה גם כמזכירתו של דנין: "איציק עשה לי המון בעיות. היינו שבועיים בספרד, והבנתי שהוא לא בשבילי, אז ניסיתי לטוס לפאריס, והוא לא נתן לי. כשראיתי שכך, לקחתי מטוס לשטוקהולם, שם יש לי את."

פה זה

לא בשבילי

"א התכוונתי להישאר, אבל הצחתי ונפגעתי. שטוקהולם מצד-אה חן בעיני. פגשתי שם אותה חברה שהיתה לי בארץ, עילית ושמנת ואנשים חשובים. הכרתי את בעלי בדיסקוטק, וכי-עבור שלושה חודשים התחתנו — מתוך אהבה. הוא בן שלושים וחמש, יפה-תואר ואיש העולם הגדול. לצורך עסקיו הוא נוסע בעולם, ולוקח אותי איתו. הייתי בתאילנד, ביפאן, בארצות-הברית ובדרום-אמריקה. כל כמה שבועות אנחנו נוסעים לחופשה באתרי-סקי, או בקייץ לרוויירה הצרפתית. אז מה אני צריכה יותר מזה? "בכלל שטוקהולם היא המקום בשבילי. תרבות אחרת, אנשים אחרים, זה מה שאני רגילה מפולין. אף אחד לא מקלל, אף אחד לא צועק, אף אחד לא דוחף. יש אופרה. יש קונצרטים. יש תיאטרון. איפה פה יש תיאטרון? אם תיקי דיין משחקת את שייקספיר, אז יש פה תיאטרון? מצד-טערת, אבל אני לא התאקלמתי בארץ! זה לא בשבילי פה. המילחמה עם הערבים לא מעניינת אותי. הדבר היחיד שמעניין אותי בכל הסיכסוך היהודי-ערבי הוא שיש עיתונאית אחת שהייתי שמה אותה בתוך טנק בתפקיד של פגז, ומיירטת אותה ישר אל הערבים. זה כל מה שיש לי להגיד על המילחמה."

נאום סווי לרמר, שלמרות הכל ואף-על-פי-כן מבקרת, לדבריה, פעמיים בשנה בישראל, כדי לראות את האמא שלה. אז מה אפשר לומר על בחורה שטוענת כי היא באה לבקר את אמא שלה, ומייד בהגיעה לשדה-התעופה של המדינה הסי-גואה עליה, מצלצלת אל מעריצה הוותיק, איש-החברה מייק סטילובצקי, ושואלת או-תו: "מייק, מה עושים הערב?" ומבלי לראות את אמא נוסעת איתו לבילוי בן-יומיים?

ומה אפשר לומר על בחורה הטוענת שהאנשים כאן אינם די מתורבתים לטעמה, ומייד רצה לגיקי לראות את החברה, קרי

לא שמה

על מה שחושבים עליה, ועושה מה שהיא רוצה. כך מגדירה סווי לרמר את עצמה. אין לה כל מעצורים, והיא מרגישה בכל מקום בבית. גם על הכסא המסתובב בבאר של מלון רמדה קונטיננטל, חשה טוב.

